

РЕШЕНИЕ

№ 1184

гр. София, 05.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 22.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **6215** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на „И.-АГРО”, [ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. I, против Заповед № РД-47-19 от 23.11.2010 г., издадена от зам.-министъра на земеделието и храните. С оспореният индивидуален административен акт, на основание чл. 17 ал. 8 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/ и във връзка с одобрен протокол по чл. 26 ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗСПЗЗ от Областна дирекция ”Земеделие”-гр. П. и заповед № РД-09-478 от 01.06.2010 г. на министъра на земеделието и храните е наредено да се преработи частично влезният в сила план за земеразделяне за землището на [населено място], [община], област П., за имоти с №№ 106001, 000644, 299002 и 299003, с обща площ на преработката 1.972 дка. Жалбоподателят подробно е изложил доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед на основанията посочени в чл. 146 т. т. 1-5 АПК и иска нейната отмяна.

С влязло в сила определение от 11.08.2011 г. на съда, жалбата в частта и с която се твърди незаконосъобразност на оспорения акт и се иска неговата отмяна на основанията по чл. 146 т. 2- 5 вкл. АПК е оставена без разглеждане и производството е прекратено. В настоящето производство следва да се разгледа единствено оплакването на жалбоподателя за нищожност на административния акт поради липса на компетентност на издалия го орган. Оспорващият поддържа, че съгласно чл. 18, ал. 8 ЗСПЗЗ влязъл в сила подробен план за земеразделяне може да бъде преработен само

със заповед на министъра на земеделието и храните и тъй като оспорената заповед е подписа от зам.-министър, то тя е нищожна.

Ответникът по жалбата – зам.-министър на земеделието и храните, чрез процесуален представител юрк.Н. е представил писмено становище, с което оспорва жалбата като недопустима и неоснователна.

Заинтересованата страна – Изпълнителна агенция по горите чрез процесуален представител юрк.М. заявява становище за неоснователност на жалбата. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [община], не заявява становище по оспорването.

Настоящият съдебен състав, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, достигна до следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В административното право, за разлика от гражданското право липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване акта и неспазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта. Компетентността е властническо правомощие на определен по закона орган само той за определени случаи, в определени териториални предели и за даден период да издава предвидените актове на държавно управление. С оглед на това компетентността бива персонална, материална, териториална и повременна. Материалната компетентност на административния орган означава, че той може да издава актове само в кръга на материята, която му е предоставена като правомощия.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.17, ал.8 ЗСПЗЗ от зам.-министър на земеделието и храните, което не оставя никакво съмнение относно наличието на материална компетентност на издалия оспорения акт административен орган. Териториалната компетентност е свързана с пространствените граници, в които органът може да действа. Безспорно териториалната компетентност на един министър, респ. заместващият го зам.-министър, обхваща цялата територия на страната. Персоналната компетентност е свързана с определянето на точното длъжностно лице, което може да направи волеизявлението, възплъщаващо се в административния акт. Именно тази компетентност е оспорена от жалбоподателя. Съгласно чл.17, ал.8 от ЗСПЗЗ влезият в сила план за земеразделяне и одобрената карта на съществуващите или възстановими на терена стари реални граници на земеделски земи могат да бъдат преработени при явна фактическа грешка със заповед на министъра на земеделието и храните или на упълномощено от него длъжностно лице. По делото е приложена Заповед № РД 09-478/01.06.2010 г. на Министъра на земеделието и храните, с която той възлага на заместник-министъра на земеделието и храните С. Б. да упражнява правомощията му по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и правилника за прилагането му, с изключение на тези по чл.10в, ал.1, т. 2 и т. 3 ЗСПЗЗ, във връзка с чл.9а, ал.3 и 4 от ППЗСПЗЗ. Оспорената пред настоящата инстанция заповед е издадена на основание чл.17, ал.8 ЗСПЗЗ, който законов текст попада в кръга на предоставените правомощия от министъра на заместник-министъра Б.. Следователно налице е и необходимата персонална компетентност на издалия

заповедта административен орган. Повременната компетентност означава, че административният акт ще бъде валиден единствено в рамките от времето, в което органът е овластен да упражнява властническите си правомощия. Заповед № РД 09-478/01.06.2010 г. на Министъра на земеделието и храните, с която той възлага на заместник-министъра на земеделието и храните С. Б. да упражнява правомощията му по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и правилника за прилагането му, е без определен срок в нея, т.е. тя е валидна до отмяната ѝ. От горното следва, че оспорената заповед от 23.11.2010 г.е в рамките на времето, през което зам.-министър Б. е притежавал необходимата компетентност съобразно дадените ѝ правомощия от министъра на земеделието и храните.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорената заповед е валидна, като издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия като жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. От процесуалните представители на ответника и заинтересованите страни, не е направено искане за присъждане на разноски до приключване на устните състезания по делото, поради което независимо от изхода на спора, съдът не присъжда такива с настоящото решение.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,Второ отделение,39 състав

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на „И.-АГРО”,[ЕИК], против Заповед № РД-47-19 от 23.11.2010 г., издадена от зам.-министъра на земеделието и храните.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: